

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 1999

VIII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA

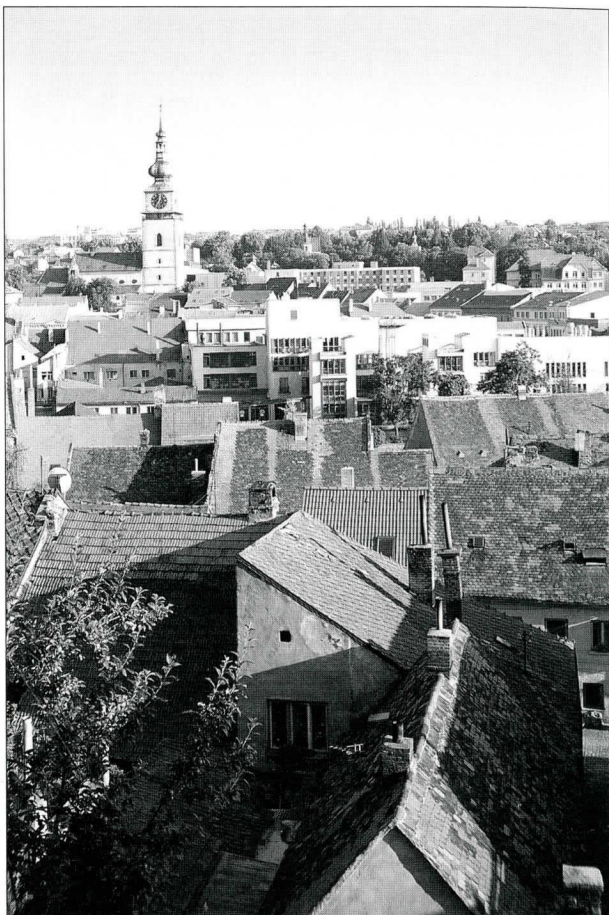

Foto: J. Pavelka

Vážení a milí přátelé divadla a Třebíče,

raduji se, že se již poosmé vzájemně setkáváme v našem městě na národní přehlídce toho nejlepšího, co v současné době představují české amatérské scény. Pro některé z vás je jeviště třebíčského Národního domu už téměř druhou domácí scénou. Rádi vás opět u nás vítáme. A také vy, kdo přijíždíte do Třebíče poprvé, jste našimi milými hosty. Můžete si být jisti tím, že jste tu doma.

Všem herečkám a hercům přeji příznivě nakloněnou múzu i porotu, porotě moudrost a spravedlnost v nelehkém rozhodování a divákům právě divadelní potěšení. A všem vám dohromady krásné májové dny a noci v Třebíči.

Váš Ing. Pavel Janata
starosta

VIII. Národní přehlídka amatérského činoherního a hudebního divadla

DIVADELNÍ TŘEBÍČ

19. - 23. května 1999

Vyhlašovatel: Město Třebíč

Pořadatelé:

Divadelní spolek DRAMATICKÝ KLUB TŘEBÍČ

Městské kulturní středisko Třebíč

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu -
ARTAMA Praha - útvar pro neprofesionální umění
a dětské estetické aktivity

Městský úřad Třebíč

Okresní úřad Třebíč

Svaz českých divadelních ochotníků

Program VIII. národní přehlídky DIVADELNÍ TŘEBÍČ 1999

Porota:

prof. PhDr. Jan Císař, CSc.
divadelní vědec a pedagog DAMU

Alena Urbanová
divadelní kritička

Vladimír Zajíc
dramaturg

Aleš Bergman
režisér, pedagog DAMU a JAMU

PaedDr. František Zborník
odborný asistent PF Jihočeské univerzity
České Budějovice

Karel Zmrzlý

scénograf

Tajemník poroty: PhDr. Milan Strotzer - ARTAMA Praha

Hlavní program: představení vítězných souborů z regionálních přehlídek. Představení se konají ve velkém sále Národního domu v Třebíči a v KD Pasáž.

Středa 19. 5. 1999

Národní dům 10,00 hod. Nikolaj Vasiljevič Gogol / ŽENITBA
Divadelní spolek J. K. Tyl Lomnice nad Popelkou

Pasáž 13,00 hod. David Drábek / JANA Z PARKU
Divadelní soubor ZUŠ Uherské Hradiště

Slavnostní zahájení přehlídky - 15,30 hod. - Karlovo náměstí

Národní dům 20,00 hod. Rita Zimmerová-Wolfgang Kohlhaase
/ RYBA VE ČTYŘECH
Divadlo Na Kopečku při PL Jihlava
sekce „Staří blázni“ a jejich hosté

Čtvrtek 20. 5. 1999

Pasáž 10,00 hod. Leonid Andrejev / TMA
Divadlo Lucerna Praha

Národní dům 12,00 hod. Dan Goggin / JEPTIŠKY aneb KLÁŠTERNÍ
ŠKOLA U NESMYSLOSRODNÝCH SESTER
Divadelní soubor DK Kroměříž

Národní dům 19,30 hod. István Örkény / STOJÍ ZA TO ŽÍT?! (Kočí hra)
Adivadlo Havlíčkův Brod

Pátek 21. 5. 1999

Národní dům 10,00 hod. Anton Pavlovič Čechov / TŘI SESTRY
Divadelní klub Jirásek Česká Lípa

Národní dům 15,00 hod. Jean Genet / SLUŽKY
Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Národní dům 19,30 hod. Ladislav Valeš - volně podle Ingmara Bergmana -
A JEŽÍŠEK UŽ DÁVNO... /Fanny a Alexandr/
Rádobydivadlo Klapý

Sobota 22. 5. 1999

Národní dům 10,00 hod. Luděk Eliáš / JAKO TI HOLOUBCI
Divadelní soubor Senior DUO Frýdek-Místek

Národní dům 15,00 hod. Sławomir Mrożek / TANGO
Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Národní dům 19,00 hod. Antonín Hodek / ČESNEKOVÝ SAD
Divadelní soubor PIKI Volyně

Neděle 23. 5. 1999

Národní dům 10,00 hod. Isaak Babel / PRVÁ JAZDECKÁ (Historky z vojny)
Divadelné združenie Partizánske
- host přehlídky -

Po skončení představení DZ Partizánske závěr přehlídky a setkání účastníků
Divadelní Třebíče.

Nikolaj Vasiljevič Gogol

ŽENITBA

Překlad: dr. Bořivoj Prusík
 Režie: V. Cerman
 Scéna: Z. Jiříšta
 Světla: V. Mařan a J. Šimek
 Text sleduje: L. Cermanová

Osoby a obsazení

Podkolesin	J. Zikmund
Kočkarev	J. Konopáč
Agafja	M. Forchová
Tekla	Z. Kracíková
Arina	L. Mikešová
Starikov	M. Kracík
Anučkin	L. Sezima
Ževakin	R. Hasman
Vajíčko	Š. Karlubík
Duňáška	H. Zajícová
Štěpán - sluha	L. Vejnar - V. Cerman

Středa 19. května 1999 v 10:00 hod.

délka představení 130 min, přestávka po druhém obraze

Slovo o souboru:

Pravidelná ochotnická činnost v Lomnici nad Popelkou začíná v roce 1825, pouhý rok po zahájení pravidelných českých představení ve Stavovském divadle v Praze. Tehdy o prázdninách začíná medik Antonín Šlechta spolu s dalšími studenty uvádět hry J. N. Štěpánka a V. K. Klicpery a zakládá tradici, která do dnešních dnů představuje 863 evidovaných premiér a téměř dva tisíce představení. Nadšení vlastenci v 80. letech minulého století uvádějí až 18 představení ročně a jejich herečka Mařenka Pštrosová-Nosková se stává úspěšnou členkou Národního divadla v Praze. Ještě vyšší aktivitu vykazují po vyhlášení samostatnosti ČSR a pak zejména po roce 1930, kdy s obrovským nadšením otevírají vlastní Tylovo divadlo. Desítky účinkujících vystupují v operetách a činohrách doma i na zájezdech, pořádají krajské a oblastní přehlídky a také soutěže hereckých monologů Cyranův kord. Roku 1986 získávají ocenění na Národní přehlídce ve Znojmě a v r. 1988 na Jiráskově Hronově. Od roku 1995 pořádají festival Lomnické kulturní léto a od roku 1998 přehlídku ochotnických divadelních souborů Jizerské oblasti.

Slovo o hře:

Gogolova Ženitba se v našem divadelním souboru nikdy nehrála, ačkoliv jsme o její inscenaci několikrát uvažovali. Na podzim loňského roku přece došlo k jejímu nastudování.

„Zcela neuvěřitelná příhoda“, jak je uvedeno pod názvem hry, se nám svým dějem zalíbila, provedli jsme některé úpravy /v textu a charakteru postav/ a uvedli ji jako veselohru.

Tato hra měla u našeho obcenstva úspěch a doufáme, že i diváky přehlídky též pobaví.

Jaderná elektrárna
Dukovany

INFORMAČNÍ CENTRUM

SPOLEHLIVÝ ZDROJ INFORMACÍ OD NÁS

Zveme Vás do Informačního centra JE Dukovany

Otevřeno denně:

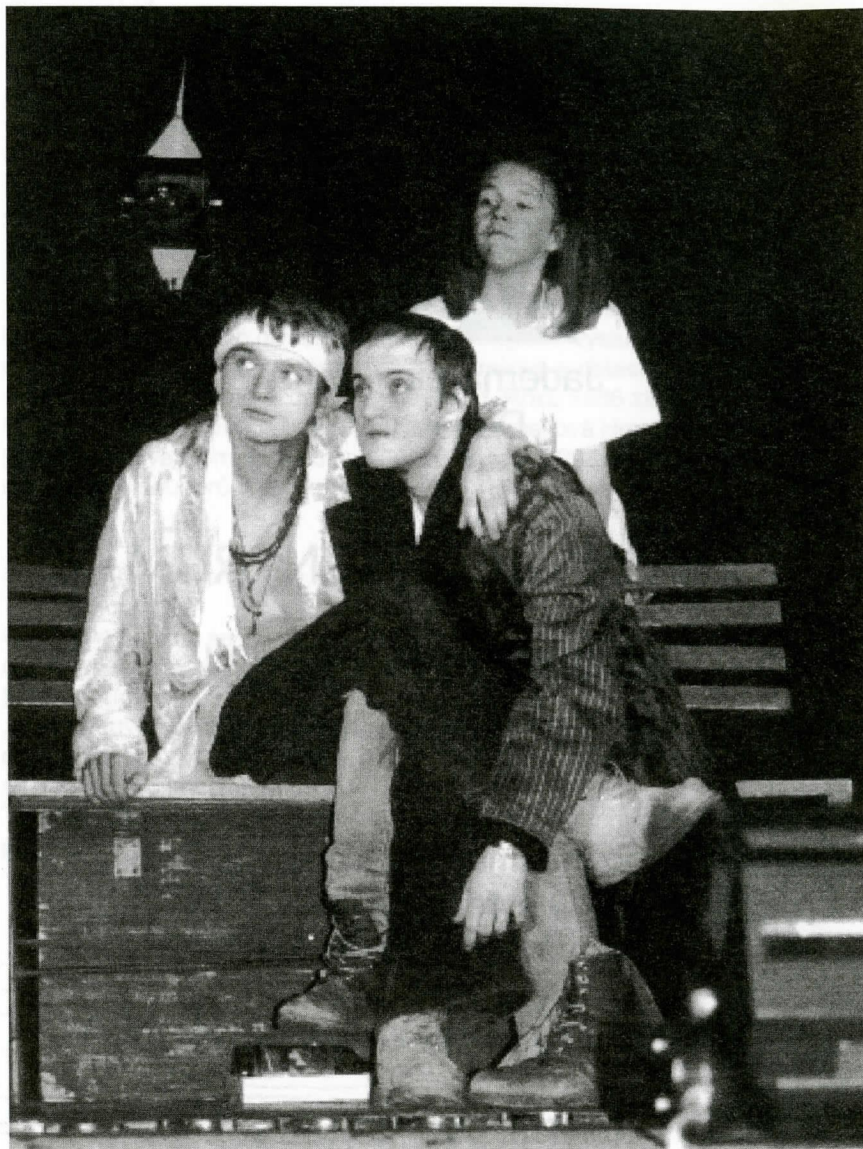
po-pá 8.30 - 16.00 hod.

so-ne 9.00 - 16.00

Hromadné návštěvy hlase předem

Telefon: 0618/81 55 19

Těšíme se na vaši návštěvu

Literárně dramatický obor Základní umělecké školy
v Uherském Hradišti
SOUBOR H. O.

Volná úprava hry Davida Drábka

JANA Z PARKU

Režie: Hana Nemravová
Hudba: Antonín Plaček

Osoby a obsazení

Jana	Romana Janků nebo Kateřina Plesníková
Haš	Toník Plaček
Milhaun	Petr Hoffmann
Špejle	Vendula Kuncová
Gala	Radka Berková
Chlapeček Poseidon	Miroslav Král
Uchuchul	Karel Mařík
a Promítač	nebo Miloš Mazal
Siamská dvojčata	Terez Vaďura a Zdena Soukupová
Nadporučík a podporučík městské policie	Tomáš Melichárek a Martin Hart
Matka	Hana Nemravová j.h.

Středa 19. května 1999 ve 13:00 hod.
délka představení 70 minut

Slovo o souboru

Soubor H.O. vznikl v roce 1996 jako sesebrání dospívajících členů nejrůznějších souborů ZUŠ Uherské Hradiště.

Po počátečním tápání, utváření vzájemných vztahů a hledání výrazu vznikla v roce 1997 na motivy povídky Raye Bradburyho Dubnová čarodějka první inscenace, Cecy. Již v této první inscenaci se objevilo to, co je pro tvorbu souboru typické: spojení světa reálného se světem nerealným, postavy, hledající své určení v okolním světě, děj, odehrávající se tak trochu mimo prostor a čas. Druhá inscenace, Marie Sabina, na motivy stejnojmenné divadelní hry Viliama Klimáčka, byla již ucelenějším divadelním tvarem. Sanatorium kdesi nad tatranskou kosodřevinou, čáry a magie dospívání, přírodní katastrofa a všudypřítomný Jiří Wolker. Jak by to mohlo být, kdyby... Tato inscenace byla nejen nominována na Šrámkův Písek, ale obdržela i Šlováckého Oščařička za rok 1998.

Soubor je soběstačný po hudební (T. Plaček) i výtvarné stránce (K. Plesníková). Věk členů souboru se pohybuje mezi 18 a 25 roky, na některé epizodní role byli přizváni členové spřátelených divadelních spolků.

Slovo o hře a inscenaci

V letošním roce sáhl soubor po předloze Davida Drábka, hře Jana z parku, které byla v roce 1997 udělena Radokova cena. Tato hra je už po několik divadelních sezón uváděna v olomouckém studiu Hořící žirafy v režii samotného autora.

V podání souboru H.O. se však nejedná o klasickou divadelní hru. Už dost kontroverzní původní předloha byla výrazně zkrácena a upravena tak, aby odpovídala potřebám souboru i osobnostem herců. Při obsazování jednotlivých rolí byly uplatněny dva principy - např. Haš je téměř osobní výpověď. Naproti tomu postava Špejle, dívky pochybné pověsti, byla svěřena herečce, jejíž pověst je bez poskvrny.

Pod hlavičkou režie je sice uvedena Hana Nemravová, ale jedná se spíše o laskavý režijní dohled než o režii, protože Jana z parku, stejně jako ostatní inscenace, je výsledkem bouřlivých diskusí a kolektivní improvizace. Výsledkem je mírně poetizující (nebo antipoetizující?) obraz ze života na periférii společnosti, o lidské předurčenosti, o marné snaze vymanit se danému osudu.

SPOLEČNĚ

ROMANVS

mammz laudi

Courier

PÍŠEME DIGITÁLNÍ DĚJINY

MINOLTA
PŘÍŠ DIGITÁLNÍ ZITŘEK

EP 2010

PagePro 8L

CF 910

Color PagePro Ex

Minolta spol. s r. o., U mincovny 2, 586 00 Jihlava, tel.: 066/225 02, fax: 066/279 05, info-line: 0800 130 130, E-mail: jihlava@minolta.cz, http://www.minolta.cz

Divadlo Na Kopečku při PL Jihlava
sekce „Starý blázní“ a jejich hosté

Wolfgang Kohlhaase a Rita Zimmerová

RYBA VE ČTYŘECH

Překlad: Petr Adler
Režie: J. Juráš
Hudba a zpěv: Luděk Vavřda j.h.
Světla: Jiří Wochner, Robert Kafka a Mirek Švihálek

Osoby a obsazení

Cecilie Heckendorfová	Eva Čurdová
Karolína Heckendorfová	Jarmila Doležalová
Klementýna Heckendorfová	Květa Příbylová
Rudolf Moosdenger	Ladislav Sýkora
	nebo J. Juráš j.h.

Středa 19. května 1999 ve 20:00 hod
délka představení 120 minut s přestávkou

Slovo o souboru

Divadelní soubor pracuje při Divadle Na Kopečku, které provozuje Psychiatrická léčebna v Jihlavě. V letošním roce oslaví 50 let své činnosti. Hraje hlavně představení pro děti - nyní má na repertoáru úspěšnou pohádku Jak se čerti ženili.

V letošní sezóně se zaměřil také na dospělého diváka a v rámci sekce „Starý blázní“ připravil inscenaci Ryba ve čtyřech.

Soubor má kolem čtyřiceti členů. V současné době připravuje další dvě inscenace, které budou mít premiéru ještě v této sezóně.

Slovo o hře

Morytát Ryba ve čtyřech podává věrnou zprávu o nanejvýš neblahé historii, která se udála v létě v roce 1838 u Nového Ruppinu v marce braniborské.

Městečko Neuruppin leží na břehu malebného jezera 50 km severozápadně od Berlína. Merklin letních pobytů je vlastně český lázeňský Merklín, nalézající se 10 km od Karlových Varů. /Nezaměnit s Merklínem mezi Domažlicemi a Plzní./ Charlottenburg je švédské lyžařské středisko Charlottenberg, které se rozkládá na 60. stupni severní šířky a 12. stupni východní délky.

Pivovar rodiny Heckendorů nezanikl a noví majitelé zavedenou značku oblíbeného piva ponechali. Výrazné oblibě se těší hlavně v oblasti Meklenburska. K nám se bohužel neexportuje.

Rod Moosdengerů úspěšně přesedlal z muziky na podnikání. Jeho potomci vlastní honosný dům uprostřed dnešního Neuruppinu a majoritní podíl v továrně na výrobu hasicích přístrojů, jak se můžete sami kolem sebe přesvědčit.

SAX Real s. r. o.
stavební a inženýrská činnost

Komenského nám. 17
674 01 Třebíč
tel., fax: 0618-84 03 68
tel.: 0618-84 80 50

Spektrum členění:

- Inženýrsko-investorská činnost
 - investiční záměr
 - financování staveb
 - projektová dokumentace
 - územní a stavební řízení
 - dozorování staveb
 - kolaudační rozhodnutí
 - technicko-ekonomické vyhodnocení
- Realizace staveb
- Odstraňování staveb
- Dokumentace skutečného provedení
- Odborné posouzení stavu konstrukcí
- Realitní činnost
 - znalecké posudky v oblasti oceňování nemovitostí
 - znalecké posudky ve stavebnictví
 - prodej domů, bytů a nebytových prostor
- Podnikání v oblasti nakládání s odpady

U Obůrky 593, 674 01 Třebíč, tel.+fax: 0618 - 89 72 24

Nejlevnější noviny na okrese

Noviny pro každého

Mediální partner přehlídky

Divadlo Lucerna Malostranská beseda Praha

Leonid Andrejev

TMA

Scénář a režie: Akram Staněk
 Scéna: Milan Popelka
 Kostýmy: Kateřina Bláhová
 Hudba: Michal Vích
 Světla: Milan Krása
 Zvuk: Jan Pohořelický

Osoby a obsazení

Ljubka	Viktorie Procházková
Alexej	Mirek Procházka
Komisař	Jan Suchý
Policisté,	Michal Vostradovský
důstojníci	Jan „Slovo“ Weidemann
Prostitutky	Zoja Doubravová
	Jana Dvořáková
	Magdaléna Kobylková
	Helena „Saxana“ Mihovičová

Čtvrtek 20. května 1999 v 10:00 hod.

délka představení 70 minut

Slovo o autorovi a hře

Významný ruský prozaik a dramatik Leonid Andrejev vystudoval práva na moskevské univerzitě, ale advokátskou praxi provozoval jen krátce. Působil jako fejetonista a soudní zpravodaj, brzy se však věnoval plně literatuře. Navazoval na humanistické tradice ruské literatury 19. století, především na Dostojevského a na Tolstého. Téměř každé jeho nové dílo bylo literární a společenskou událostí a ovlivnilo duchovní atmosféru prvního desetiletí našeho století.

Z mnohých Andrejevových děl je zřejmé, že byla v době svého vzniku vnímána na pozadí předcházejícího myšlenkového a literárního vývoje v Rusku, především s ohledem na Dostojevského a Lva Tolstého; blízkost situačních, psychologických a dějových motivů leckdy porovnání doslova nabízí i v případě povídky Tma a Dostojevského Zápisů z podzemí.

Leonid Andrejev nenáviděl maškarádu, hrozil se jí, vědom si její nebezpečnosti, schopnosti udusit opravdový život, potlačit v člověku lidství. Proto zbavuje Andrejev své postavy převleků a pod nasazenou maskou pátrá po pravdivé tváři.

Konfrontace skutečného a přízračného je v povídce Tma mimo jiné reprezentována motivem odkládání a oblékání oděvu. Smysluplné je komisařovo naléhání na zatčeného, aby se oblékl, zatímco polonahé Ljubě to není dovoleno. Lze tomu rozumět jednak jako konstatování, jednak jako výrazu autorovy trpkosti: maškaráda může pokračovat.

Tma nebyla přijata v době jejího otištění nijak kladně. Volání Ať žije tma! a výzvy k vidoucím, aby se zbavili zraku přispěly k odsouzení povídky jako nepatřičně pesimistického obrazu porážky revoluce. Pro nás však Tma zůstává pozoruhodná svým lidským obsahem, i svým zjevným i skrytým humorem.

Divadlo Lucerna Malostranské besedy v Praze

/založeno v r. 1975/

Po příchodu na scénu Malostranské besedy v r. 1976 změnil soubor zcela svůj repertoár. Od toho roku se také datuje jeho spolupráce s profesionálními režiséry. Jako první zde hostoval režisér divadla Husa na provázku **Zdeněk Pospíšil**, který zde v r. 1977 inscenoval Uhdeho a Štědroňovu „**Baladu pro banditu**“. Tento „folkový muzikál“ má k dnešnímu dni kolem 200 repríz a je hrán s malými přestávkami dodnes s týmiž představiteli jako před více než 20 lety. Je to zřejmě jediný případ v historii českého amatérského divadelnictví. Vedle Pospíšila se zde vystřídala řada renomovaných profesionálů jako Oldřich Kužilek, Jan Borna, Jana Kališová a především **Peter Scherhauser** /Husa na provázku/, který v Lucerně narežíroval sedm (!) divadelních her. Nejúspěšnější z nich vítězily na českých i mezinárodních přehlídkách: „**Svit, svit**“,

má hvězdo“ /A. Mittera/, „**Drak**“ /J. Švarc/, „**Kvadratura kruhu**“ /V. Katajev/, „**Zahraj to znovu, Same**“ /W. Allen/, „**Služky**“ /J. Genet/ aj.

Lucerna často hostovala na mimopražských scénách, hrála i v Rakousku, Německu /v originále/ dále v Portugalsku a Španělsku. Jejími členy byli mnozí, později profesionální herci /Monika Žáková, Apolena Veldová, Milan Forman, Marie Miková, Karolína Frydecká/, scénografové /Miloň Kališ, Petr Lébl/

Od r. 1990 se činnost Lucerny omezila na uvádění jediné hry – nesmrtelné Balady pro banditu. Znovuzrození souboru nastává až v roce 1997 nastudováním Žáčkových Ptáků uváděných pod názvem „**Ptákoviny**“. V témže roce se režie ujal **Akram Staněk**.

Soubor Lucerna uvedl v roce 1997 - v obsazení opírajícím se jen částečně o tradiční členy souboru - novou inscenaci hry Arnošta Goldflama „Horror“ provedenou za použití loutek v životní velikosti a o rok později inscenaci „Tma“ podle stejnojmenné povídky Leonida Andrejeva. Obě inscenace vlastně (věříme-li německému přísloví „jednou je nikdy - dvakrát je zvyk“) započaly také spolupráci divadla Lucerna s novým okruhem tvůrců: obě inscenace režíroval Akram Staněk (dramatizace druhé pochází rovněž z jeho pera - či přesněji snad klávesnice), k oběma navrhl scénografii Milan Popelka a kostýmy Kateřina Bláhová, oba z Brna. Hudbu k Horroru složil opět Brňák Marek Blatný, k inscenaci Tma pak Michal Vích. Tento tvůrčí tým společně dosáhl největšího úspěchu uspořádáním jednodenního mikrofestivalu MB '98 v Malostranské Besedě za účasti venezuelského souboru Teatro San Martín de Caracas a reciproční účastí na festivalu Fiesta! '98 v předvánočním čase právě ve venezuelské metropoli. Lucerna si odvezla hlavní cenu za scénografii Horroru, a nominace ve dvou dalších kategoriích: nominaci za režii pro Akrama Staňka za inscenaci Horror a nominaci za nejlepší ženský herecký výkon v hlavní roli pro Viktorii Procházkovou - za roli Ljubky v inscenaci Tma. Soubor se rozhodl uspořádat v tomto roce tentokrát již regulérní festival MB '99, který proběhne 19. - 24. července 1999 dílem v Malostranské Besedě a dílem v divadle Na zábradlí.

Divadelní soubor Domu kultury Kroměříž

Dan Goggin

JEPTIŠKY

aneb Klášterní škola u nesmyslosrdných sester

Překlad: Marie Procházková
 Texty písní: Mirko Halm a Bedřich Jansa
 Režie: Karel Hoffmann j.h.
 Choreografie: Alena Pavelková j.h.
 Kostýmy: Bohunka Hýzová

Osoby a obsazení

Matka představená	Jana Štěpánová
Sestra Huberta	Kateřina Nakládalová
Sestra Amnézie	Romana Blažková
Sestra Roberta Anna	Martina Pulkrábková
Sestra Lea	Renata Slámová

Kapela

Kytara	Radek Štěpán
Klavír	Daniela Horská
Kontrabas	Marek Vymlátíl
Bicí	Tomáš Nedbal

Hudební režie: Miloslav Gajdoš
 Korepetice: Dita Beťáková
 Eva Kočařová

Náповěda: Věra Zapletalová
 Světla: Radek Svoboda

Michal Hošek
 Zvuk: Petr Vaníček
 Broněk Mašík

Čtvrtek 20. května 1999 ve 12:00 hodin

délka představení 120 minut s přestávkou

Slovo o souboru

Divadelní soubor DK v Kroměříži má dlouhou a bohatou tradici. No řekněte sami: první zmínky o divadle v Kroměříži jsou už 134 let staré. A co se týče historie? Soubor se sedmkrát účastnil Jiráskova Hronova, řada „ochotníků“ skončila na profesionálních scénách, a v neposlední řadě vzpomeneme účast profesionálních režisérů na práci souboru.

Náš divadelní soubor má 41 členů, a to poměrně mladých. Věkový průměr je 25 let. Téměř všichni členové zpívají (nebo se o to alespoň snaží), do zpěvu jim hraje divadelní kapela, a k tanci potom již není daleko.

Každý rok se snažíme nastudovat jedno divadelní představení pro mladé, starší a pokročilé a taky nezapomínáme na pohádky pro děti. Příkladem toho je i letošní sezóna, kdy se „pět krásně praštěných holek“ rozhodlo zahrát si na jeptišky a druhá část souboru nastudovala pohádku Zvířátka a loupežníci.

Letos to bude deset let, co náš soubor úspěšně spolupracuje s Karlem Hoffmannem, hercem a režisérem Slováckého divadla v Uherském Hradišti. Třetím rokem se nás snaží donutit k pohybu a k tanci - jako choreografka - Alena Pavelková, herečka téhož divadla.

Slovo o hře

Vážený diváku,

jak jindy neholduji zvyku psát slovo o hře, tentokrát si myslím, že je naší povinností dát divákovi nahlédnout do křestního listu tohoto amerického muzikálu. Už jeho název NUNSENSE je pro všechny překladatele oříšek - je to totiž nepřeložitelná slovní hříčka. NUN (nan) = jeptiška, SENSE (sens) = smysl, a aby tato slovní hříčka byla úplná, je třeba vzít do hry ještě jedno slovo, které vznikne, když v názvu Nunsense zaměníme jedno písmenko, a to U za O - NONSENSE (nonsens) = nesmysl. A tak autor Dan Goggin přivodil překladatelům trauma, ze kterého se vyzuli jednoduše, když hru nazvali JEPTIŠKY. Leč ne zcela přesvědčivě a přesně. V našem případě si překladatelka pomohla ještě podtitulem Klášterní škola U nesmyslosrdných sester.

Jak vidíme, už tento titul, tato slovní hříčka naznačuje, že v celém muzikálu jde o hru - o to si hrát, smyslně či nesmyslně. Nechat se vtáhnout do hry, spoluhrát nebo jen nechat sebou pohrávat a dohrát s těmi na jevišti až do konce.

P.S. Ještě jeden fakt je součástí hry. Na Broadway, kde měl muzikál premiéru, si „hrály“ skutečné jeptišky dejme tomu na muzikálové hvězdy. V našem případě si muzikálové hvězdy hrají na jeptišky... dejme tomu!? Nebo snad pět krásně umíněných, nespoutaných „holek“ na jedno i druhé. Tak ať jim to vydrží!

Karel Hoffmann

CAPITAL PROGRES s. r. o.

Havlíčkovo nábřeží 121

674 01 Třebíč

Tel.: 0618/82 11 10

Firma vyrábí pánské, dámské a dětské ponožky obrázkové ve složení 70% bavlny a 30% polypropylenu. Ponožky s tímto složením se vyznačují dobrými oděvně-fyziologickými vlastnostmi a zabraňují tvorbě plísni.

KVĚTINÁŘSTVÍ U MADLY

Zdislavina ul. 86 (Kočičina)

674 01 Třebíč

Vám nabízí:

gratulační, smuteční i svatební kytice

hnojivo do pokojových i balkónových květin

sušené květiny

svatební kytice z umělých květů (možnost zapůjčení)

pokojové a balkónové květiny

ozdobnou a dárkovou vazbu

dekorace ze sušených květin

Otevírací doba:

Po - Pá 8,00 - 12,00 13,00 - 17,00

So 8,00 - 11,30

István Örkény

STOJÍ ZA TO ŽÍT?! (Kočičí hra)

Překlad: František Stier a Ida de Vries
Režie: Irena Zavadilová
Dramaturgická úprava: Lída Honzová

Osoby a obsazení

Erži Orbánová	Lída Honzová
Gisela, její sestra	Eliška Kubátová
Ilona, její dcera	Irena Zavadilová
Jóži, Ilonin manžel	Jan Hammer nebo Václav Duchan
Pavla Krausová	Slávka Motalová
Myška, sousedka paní Orbánové	Eva Nováková
Viktor Molnár, operní pěvec v penzi	Zdeněk Stejskal
Adelaida Brucknerová, Viktorova matka	Marta Hermannová
Lájošek, číšník	Ivan Pelikán

Světla: Miroslav Zavřel
Jiří Skyba

Text sleduje: Marie Stejskalová

Další spolupráce:

Josef Melena, Miroslav Lhotka, Pavel Fiala, Stanislav Fraňo, František Zachariáš, František Štibor, Eva Fikarová, Hana Havlová

Čtvrtek 20. května 1999 v 19:30 hod.

délka představení 130 minut

Slovo o souboru

Jak se praví v bibli - je sedm let tučných a pak sedm let hubených. Doufejme, že ta hubená léta snad máme za sebou. Už delší dobu se lidé ptají: „Copak v Havlíčkově Brodě se ještě hraje ochotnické divadlo?“ Hraje. Zkouší se, lidé se trápí i radují a přitom stihnou ještě mnoho drobné i velké divadelní a organizační práce např. při přehlídce pro děti, uvádění vernisáží, atd., atd. A tak jako důkaz i odpověď předkládáme divákům tuto inscenaci. Nevznikala lehce, potrápili jsme se, ale práce na ní nás těšila. Doufáme, že výsledný tvar potěší i Vás.

Slovo ke hře:

Marta - Adelaida: *Je těžké mít stejně starého syna.*

Ivan - Lájošek: *V Praze tuto roli hraje žena v minisukních - já jsem minisukně odmítl.*

Slávka - Pavla: *Můj skutečný muž po generálce řekl: „Ty seš pěkná potvora.“*

Irena - Ilona: *Ale já opravdu proti Erži nic nemám.*

Irena - režisér: *A proti Lídě taky ne.*

Evička - Myška: *Mňau, konečně hraju a proti Myšce také nic nemám.*

Zdeněk - Viktor: *Ten můj hlas... a copak já jsem nějaký důchodce?*

Honza - Jóži: *Jsem rád, že mám ve hře za manželku režisérku.*

Vašek - Jóži: *Ale já se s ním o ni dělím!*

Eliška - Gizi: *Já ti nevím, já v tom Německu...?!*

Lída - Erži: *Bože můj, co já mám ještě říct?*

Maruška: *Napovídat je skutečně neskutečné.*

Mirek + Jirka - světla: *...a Pán řek', budiž světlo a vono furt nic.*

Divadelní klub Jirásek Česká Lípa

Anton Pavlovič Čechov

TŘI SESTRY

Překlad: Jiří Lexa
 Režie: Václav Klapka
 Scéna a kostýmy: Renata Grolmusová
 Hudba: Jaroslav Fotr

Osoby a obsazení

Olga	Vladka Lačná
Máša	Dita Krčmářová
Irina	Lucie Němcová
Andrej	Otakar Ille
Nataša	Radka Burešová
Čebutykin	Karel Bělohubý
Veršinin	Václav Klapka
Tuzenbach	Cyril Grolmus
Kulygin	Přemysl Bureš
Solenyj	Pavel Landovský
Ferapont	Miki Vik

Realizace kostýmů: Karla Bělohubá a kolektiv
 Realizace scény: Renata Grolmusová, Tomáš Rančák, Jan Bělohubý, Oskar Kákona, Cyril Grolmus a Otakar Ille

Pátek 21. května 1999 v 10:00 hod.

délka představení 130 minut s přestávkou

Slovo o souboru

DK Jirásek oslavil v roce 1996 70. výročí svého vzniku. Jeho novodobá historie se počítá od roku 1968, kdy začal systematicky pracovat po několikaleté pauze. Od té doby má na svém kontě 83 tituly včetně pohádek, představení malých jevištních forem a pásem poezie.

V současnosti pracují v souboru tři režiséři. Nejvýraznější úspěchy sklidily inscenace dr. Václava Klapky, který si osobitou poetiku „své“ skupiny začal vytvářet v inscenaci „Jak se vám líbí Jak se vám líbí“. S touto inscenací se soubor zúčastnil několika zahraničních zájezdů a s úspěchem ji uvedl na Jiráskově Hronově v roce 1986. Následovala vlastní tvorba, hra „Henryk“, uvedená taktéž na Hronově a na mezinárodním festivalu v japonské Yokohamě v roce 1989. Další úspěšnou inscenací byla vlastní adaptace Bulgakovova románu „Mistr a Markétka“ (Rakousko, Hronov). Kromě uvedení inscenací „Jak se vám líbí...“ a „Mistr a Markétka“ v tehdejší ČST měl soubor tu čest odehrát některé hry i na profesionálních scénách.

Zatím poslední inscenaci „Tři sestry“ předcházela komedie „Sen (v) noci svatojanské“, uvedená s úspěchem na loňském Jiráskově Hronově.

Slovo ke hře

Pan
Jaroslav Vostrý
DAMU
190 00 Praha

Vážený pane profesore, vzpomínáte? Před dvaceti lety jste nás zasvěcoval do tajů divadla. Jak zbožně jsem Vám naslouchal, jak chápavě přitakával všem Vaším úsudkům. Až přišel ten večer, kdy jsme mluvili o největších dramaticích moderní doby. Tehdy jste řekl - Čechov a já poprvé vykřikl ne. Moje češství udupané pásy ruských tanků se postavilo proti. Zatratil jsem to východní plácání o budoucnosti, to trapné skučivé nicnedělání a hrdě se přihlásil k západu, k jeho akci, vzpouře intelektu, svobodě, demokracii...

I dnes s posvátnou tíhou vyslovuji jméno Hamleta, Quijota, Fausta či Scapina. I dnes žasnu, jak bouřlivý oceán plný energie je lidstvo. Dnes však navíc vím i to, jak jímavá kapička vody je člověk. Dospěl jsem. A zatímco za oknem burácely dějiny, uvnitř se plížil osud. Zjevoval se občas v nekonečném tepu minut a hodin, hodin a hodin a hodin... Zjevoval se občas za nekonečnými tirádami a hovory a žvásty a žvásty a žvásty... Zjevoval se občas a nebylo jasné, jestli se ještě jedná o pohyb vpřed, ústupový manévr v rámci přežití a nebo již o nebytí. Jaký strach mě při těch zjeveních zachvacoval. Tahleta práce je

opravdu moje práce? Tahleta svoboda je opravdu moje svoboda? A tohle je láska, naděje, čin, budoucnost? Tehdy se mi znovu objevil Čechov. A já se Vám dodatečně omlouvám. On není o trapně skučivém nicnedělání a prázdném plácání o životě. On je o nás. O lásce, jaká je za zavřenými okny těch našich útulných pokojíčků, o touhách, které se perou s naší neschopností a malostí, o všem, co se jeví tak položivé, polosilné, poloveselé. Není to laciný a lehký autor. Jeho postavy jsou k pláči, k uplivnutí, odsudku... Ale ony si z toho nic nedělají. Prodírají se dál křovinami malosti, nudy, strachu, trapnosti. Prodírají se a já náhle cítím, že mě vedou, že tím jejich prodíráním i já jdu vpřed, dospívám, uvědomuji si, ano toto jsem já, toto je život, toto jsme my lidé. A náhle, zdánlivě na konci, stojím spolu s nimi na břehu a přede mnou, světe div se, je oceán. A Svoboda, Čin. A přede mnou je Čechov, Tři sestry, jejich veliká krásná Moskva, jejich veliká krásná láska a hlavně především - lidství.

Václav Klapka

Občanské sdružení Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Jean Genet

SLUŽKY

Překlad: Anna Fárová, Jan Gillar
 Režie a scéna: Miroslav Pokorný
 Kostýmy: Zuzana Růžičková

Osoby a obsazení

Milostivá paní Terezie Palková
 Pán Kryštof Čeřovský
 Claire Vratislav Hadraba
 Solange Jiří Laštovka

Zvuk: Vít Pokorný
 Světla: Tereza Štibingerová a Pavel Michalík

Pátek 21. května 1999 v 15:00 hod.

délka představení 105 minut

Slovo o souboru

Divadlo AHA! vzniklo v roce 1976 jako vcelku nezávazné seskupení mladých lidí, u nichž divadelní činnost fungovala jen jako jeden z mnoha způsobů tvůrčí seberealizace. Ale jak šel čas, dostali ti zažranější pomalu ale jistě nutkavou chuť dát prostřednictvím divadla průchod svým vlastním „mukám obraznosti“ a tak se přes muzikály KOMEDIE PRO PÁR KAPEK a ČLOVĚK JAN DOKTOR FAUST dopracovali v roce 1984 k první autorské komedii (M. Pokorný a P. Moravec) TRAGEDYJE MASOPUSTU čili POSLECHNĚTE LIDÉ... Dostavil se nečekaný úspěch a soubor s touto inscenací objel snad celou republiku, včetně Jiráskova Hronova, kam se pak vracel s každou další hrou.

Z té doby se také datuje usilování o vyhraněnou tvář ansámblu, kterážto snaha trvá dodnes. Maximální vůli atakovat diváka, nenechat ho během představení lhostejným, podpořily barvitě až barokizující divadelní prostředky, ale i dramaturgický výběr inscenací. Soubor uváděl nejen netradiční a mnohdy šokující adaptace klasických her (A. P. Čechov SVŮJ K SVĚMU, W. Shakespeare SEN), ale také drama z vlastní tvůrčí dílny (M. Pokorný TAKOVÁ HRA). Základem práce Divadla AHA! se však záhy stala potřeba uvádět hry, které ještě, bůh ví proč, nikdo v Čechách neinscenoval. Proto se na divadelních prknech objevila úžasná hra T. Rożewicze STARÁ ŽENA VYSEDÁVÁ (1989), skvělá, leč zapomenutá absurdní komedie S. I. Witkiewicze z roku 1921 VODNÍ SLÍPKA (1990), či GOLDBERGOVSKÉ VARIACE G. Taboriho (1994) a tři aktovky Borise Viana, uvedené pod názvem PRAVUHODNÝCH GROTESEK Sławomira Mrożka TYGR A TANCOVAČKA a temné komedie Harolda Pintera NAROZENINY (obě 1997).

Na podzim roku 1998 měly premiéru komedie Sławomira Mrożka TANGO a Jeana Geneta SLUŽKY, které Divadlo AHA! představí právě na letošním festivalu Divadelní Třebíč 1999.

Slovo o autorovi a hře

Francouzský dramatik Jean Genet (1910 - 1986) vyrůstal v pěstounské péči na venkově, kam jej okamžitě po narození dala jeho matka. V patnácti letech byl zatčen pro krádež. Vyrosl s pocitem vyřazení ze společnosti a vedl život tuláka a vězně. Ve vězení také začal psát básně a autobiografický román. Když měl být v roce 1947 odsouzen pro desetinásobnou recidivu na doživotí, vystoupili na jeho obranu četní francouzští umělci a intelektuálové a byl omilostněn. V témže roce měla premiéru jeho komedie Služky, v níž se postavy hry z bezmoci vůči solidnímu a vážnému světu utíkají ke snům a magickým rituálům, aby vstoupily do rolí těch, kteří je ovládají. Téma iluzí, snů a jakýchsi „náhradních“ životů se ostatně prolíná celým Gene-

tovým dramatickým dílem. I v jeho dalších významných hrách Balkón, Černoši nebo Paravány se nevlídný, až krutý reálný svět mísí se světem snů a iluzí. A v tomto světě nereálných představ usilují postavy jeho komedií o nápravu všech nespravedlností a křivd, které přináší to opravdové, každodenní žití. Ve Služkách si jedna ze sester hraje na toho, kdo smí poroučet, a druhá sestra se sama zabíjí, protože tím v zastoupení zabíjí svou nenáviděnou paní. Ve hře Balkón si vůdce poražených revolucionářů hraje v bordelu na šéfa policie, jenž povstání porazil. Sám se zbavuje mužství, neboť tím opět v zastoupení zbavuje mužství svého nepřítele. Ve hře Černoši si černoši hrají na zavraždění bělocha; snový rituální obřad má bezmocným nahradit jejich skutečnou pomstu. Genet, jenž léta žil v podsvětí zločinu a homosexuální prostituce, věděl, že všechny tyto sny a magické rituály jsou ovšem jen iluze. Žádný pokus proniknout do skutečné reality se nemůže společenským vyděděncům podařit.

Podle knihy Jana Císaře „Světová dramatici“

Divadlo AHA! v inscenaci komedie SLUŽKY tento Genetův pesimismus sice respektuje, ale vydává se za jeho chmurné obzory ještě o kus dál. Režijní pojetí Miroslava Pokorného staví před diváky sarkasticky směšný obraz společnosti, v níž se právě ti bezmocní a týraní stávají mocnými trýzniteli. Neboť takový je svět. Tyranii mocných nahradí tyranie odstrkovaných, nenávist mučitelů vystřídá nenávist mučedníků. Není spravedlnosti, není naděje...

Žijeme ve světě, kde jedinou nadějí je smrt. Ve světě, v němž jakoby se jiné spravedlnosti, krom smrti, už ani nebylo možno nadít...

Rádobydivadlo Klapý

Ladislav Valeš volně podle filmové předlohy
Ingmara Bergmana Fanny a Alexandr

A JEŽÍŠEK UŽ DÁVNO...

Režie: Ladislav Valeš
Výběr hudby: Ladislav Valeš a Veronika Týcová
Kostýmy: Jaroslava Maťáková, Věra Choltová
Scéna, světla a zvuk: Pavel Hurych

Osoby a obsazení

Helena Ekdahlová	Eva Andělová
Oskar Ekdahl	Miroslav Anděl
Emilie Ekdahlová	Dana Cendrová
Amanda	Lenka Šťastná
Alexandr	Pavel Šíp
Fanny	Katka Szakalová
Karel Ekdahl	Ladislav Valeš
Lýdie Ekdahlová	Ivana Žáková
Gustav Adolf Ekdahl	Pavel Macák
Alma Ekdahlová	Liběna Štěpánová
Petra	Mirka Patrovská
Slečna Vega	Alena Černá
Maj	Veronika Týcová
Izák Jacobi	Antonín Havlín
Áron	Ondřej Kareš
	Vojta Efler
Izmael	Jiří Blail
Biskup	Václav Frk
Henrieta	Jaroslava Maťáková
Blenda	Jana Prošková
Elsa	Dagmar Králová
Hana Schwartzová	Leona Marešová
Justýna	Štěpánka Chadrabová
Policejní inspektor	Jaromír Holfeuer
Graál	Tomáš Mareš

Pátek 21. května 1999 v 19:30 hod.

délka představení 180 minut s přestávkou

Slovo o souboru

A Ježíšek už dávno... je třináctou inscenací Rádobydivadla Klapý. Je to magické číslo, neboť zakladatelé tohoto souboru si nikdy nepomysleli, že jeho trvání bude dlouhodobé a cílevědomé. Necht' je tato třináctka odpalovací rampou do dalšího tisíciletí...

V současné době připravuje soubor několik projektů, ale nechceme to zakřiknout, musíme to zaklepat na prkno z jeviště.... ještě jsme tady a pravděpodobně budem....

Rádobydivadlo

Slovo o autorovi a hře

Ingmar Bergman se narodil 14. července 1918 v Uppsale, po univerzitních studiích působil jako asistent režie v Královské opeře ve Stockholmu a postupně působil jako divadelní ředitel a režisér. Od roku 1959 spolupracoval s Královským dramatickým divadlem. Jeho filmová tvorba se datuje od poloviny čtyřicátých let. Ve svých psychologicko-filozofických studiích stále hledal odpověď na základní otázky lidství. Takový je i snímek Fanny a Alexandr z roku 1982, který má jasně autobiografické rysy. Bergman natočil více než čtyřicet filmů.

Proč právě Fanny a Alexandr?

„Čím víc stárneme, tím lépe chápeme děti, jimiž jsme kdysi byli, tím jasněji si uvědomujeme lidskou bytost, kterou nám bylo souzeno se stát. Ano, nesporně jsou lidé, kteří zradili sebe sama, dopouštějíce se kompromisů a lží, ale ti jsou v podstatě mrtví nebo bezcenní. Jestliže jste však měli to mimořádné štěstí, že si své dětství plně uvědomujete, jestliže se k němu vracíte se vší zásobou paměti a zkušenosti, pak každá minuta, každá vteřina, každý okamžik našeho života zůstává v nás. Připadá mi to jako zázrak“.

Ingmar Bergman

REKLAMNÍ POTISK

VODAK

samolepky • vizitky • razítka
trička • čepice • tašky
reklamní předměty • tužky
• • firemní vlajky •

TŘEBÍČ, Sokolská 5

Tel./fax: 0618 - 21797

AG STAW TŘEBÍČ

- **VEŠKERÉ STAVEBNÍ PRÁCE** •
- **ŘEMESLA** •
- **ZEMNÍ PRÁCE** •
- **DOPRAVA** •
- **BETONOVÉ VÝROBKY** •

Hrotovická 1184, 674 47 Třebíč
tel.: 0618 - 83 11 11

Divadlo DUO Frýdek-Místek

Vítězslava Šrámková

JAKO TI HOLOUBCI veselohra o dvou dílech

Režie a scéna: Jan Krulikovský

Osoby a obsazení

Arnošt Coufal, důchodce	Jan Krulikovský
Žofie, jeho žena	Zita Maršálková
Josef Žáček, muž znalý světa	Bohumil Hurník
Jana Tichá, servírka	Margita Godulová

Technická spolupráce:

Světlo a zvuk: Zdeněk Výkruta nebo Petr Šlechta
Náповěda: Jarmila Lipková a Dana Šrubařová

Sobota 22. května 1999 v 10:00 hod.

délka představení 135 minut s přestávkou

Slovo o souboru

Vážení diváci,
tvorba Divadla DUO patří už 32 let především dětem. Přesto připravujeme každoročně inscenace i pro mládež a dospělé. V minulém roce jsme se snažili oslovit mládež ve věku 14-18 let hrou Petry Severinové „Něco velkého“. Hrou, která ukazovala veškerá nebezpečí prázdného života mladých, trávících většinu času na ulici. Po představení následovala beseda o drogách a kriminalitě, jíž se zúčastnili diváci, herci a pracovníci protidrogového Centra nové naděje z Frýdku-Místku. Tento zajímavý projekt vznikl z popudu Školského úřadu Frýdek-Místek a měl celkem 25 představení v okresním městě a v Trinci. Převážnou část současného souboru divadla tvoří mladí lidé, vesměs studenti středních a vysokých škol. Ti také vytvořili inscenaci hry bratří Čapků „Lásky hra osudná“ za režijního vedení Dany Ryškové. Hra měla premiéru loni v červnu a byla s úspěchem hrána zvláště studentům středních škol. Nová inscenace by měla oslovit všechny stávající i budoucí důchodce. Jedněm možná připomene to, co už mají dávno za sebou, jiné třeba upozorní na chvíle a situace, které je teprve čekají. Ačkoliv jsou to situace mnohdy velmi vážné, měli bychom je brát s humorem.

Jan Krulikovský, umělecký šéf

Slovo o hře

Tato komorní hra je komponována jako veselohra a některé scény jsou dokonce dovedeny až na hranici frašky. Problém, kterým se hra zabývá, má značnou společensko-sociální závažnost. Jde nejen o osudy lidí, kteří odchodem do důchodu ztrácí smysl svého života, ale i o mezilidské vztahy v rodině, která se těžce přizpůsobuje nové situaci.

Měnit ze dne na den denní režim, zvykat si na nové uspořádání životního rytmu v letech, kdy schopnost adaptace je už značně oslabena, kdy se začíná projevovat stařecká podrážděnost - to je úkol velmi obtížný, u mnohých dokonce nezvládnutelný.

Každá z jednáctých postav má kus své malé lidské pravdy, která, jak už to v životě bývá, může být v zásadním rozporu s pravdou toho druhého. Hledání vzájemně přijatelných kompromisů, výzva k pochopení toho druhého, to by měl být v ideálním případě dopad inscenace na diváka.

Oscar Wilde prohlásil, že nejhorší na ženách je to, že se nedá žít ani s nimi, ani bez nich. Ovšem stejně tak to platí i naopak - o mužích.

Bohumil Hurník

Divadlo AHA! Lysá nad Labem

Sławomir Mrożek

TANGO

Komedie Divadla AHA! o lidech, kteří pískají, aby se mohlo tančit,
a o těch, kteří tancují jak kdo píská

Překlad:	Helena Stachová
Režie:	Miroslav Pokorný
Asistentka režie:	Alena Kočová
Hudba:	Petr Moravec
Scéna a kostýmy:	Jarmil Škvma

Osoby a obsazení

Artur	Jarmil Škvma
Stomil	František Jirousek
Eleonora	Melanie Moravcová
Eda	Jaroslav Albín Procházka
Evžen	Alena Kočová
Evžen	Zdeněk Pech
Ala	Terezie Palková

Zvuk:	Miroslav Pokorný ml.
Světla:	Vít Pokorný

Sobota 22. května 1999 v 15:00 hod.
délka představení 150 minut s přestávkou

Slovo o autorovi a hře

Ilustrovaná encyklopedie:

Mrożek Sławomir, nar. 26. 6. 1930, polský prozaik a dramatik. Autor groteskně satirických povídek a četných her (Tango, Jatky, Emigranti, Portrét...). Vysmívá se konvencím a stereotypům a varuje před hloupostí, násilím a totalitou.

Slovník cizích slov:

Tango - novodobý společenský tanec latinskoamerického původu, ve dvoučtvrtečním taktu a pomalém tempu, v soutěžích tradičně řazen ke standardním tancům.

Miroslav Pokorný (režisér):

Mnozí lidé prožijí svůj život v sladkém přesvědčení, že úplně stačí umět tango a tančit s ostatními, přestože tuší, že existují i jiné, svobodnější tance. Ale strach z vlastní svobody je nutí dělat jen ty obvyklé a správné taneční kroky v onom standardním dvoučtvrtečním taktu a pomalém tempu. Mrożkova komedie Tango právě těmhle lidem masíruje pod kůži svědivě mučivý pocit, že zatímco oni spokojeně protančili své dny, ten opravdový život, zaplněný vášnivými, bolestnými, smutnými, ale i radostnými tóny a rytmy, je nenávratně minul.

Evžen (postava ze hry):

Musíme brát život takový, jaký je... Nebo taky ne.

Sławomir Mrożek (autor):

Někdy se mi zdá, že vůbec nemá smysl psát něco pro lidi, podobně jako nemá smysl skládat houslové koncerty pro míchačku betonu, šicí stroj, tkalcovský stav a pneumatické kladivo.

Evženie (postava ze hry):

Co jste to za lidi! Jste tak inteligentní, ale když chce člověk udělat něco tak lidského jako umřít, všichni se divíte. Já vás nechápu.

Stomil (postava ze hry):

Když tragedie už není možná a fraška nudí, zbývá jediné experiment.

Artur (postava ze hry):

Copak nechápete, že nic není možné prostě proto, že je možné všechno?!

Eleonora (postava ze hry):

Stomile, vzpomínáš si, jak jsme rozbíjeli tradici? Zmocnil ses mě před očima maminky a tatínka na premiéře Tannhäusera v první řadě křesel. Na znamení protestu. Byl to hrozný skandál! Kde jsou ty časy, kdy to ještě dělalo nějaký dojem.

Artur (postava ze hry):

A co jste stvořili? Ten bordel, kde nic nefunguje, protože se všechno smí, kde neexistují ani zásady, ani přestupky?

Eda (postava ze hry):

Já nemám žádný zásady. Já vím svý.

Divadelní soubor PIKI Volyně

Antonín Hodek

ČESNEKOVÝ SAD

Režie: Jiří Zikmund

Produkce: Jiří Houzím

Osoby a obsazení

Bobo	O. Smahová
Irina	V. Pechová
Tresbien	M. Pikolon
Ajncvaj	R. Vápeník
Ferda	šváb j.h.
Pierre	P. Podlešák

Zvuk:	Jakub Režný
Světla:	Petr Podlešák
Text sleduje:	Marie Lahodná

Sobota 22. května 1999 v 19:00 hod.
délka představení 70 minut

Slovo o souboru

Ochotnické divadlo má ve Volyni svoji tradici. V roce 1998 oslavilo 150 let. V této době jsou ukryta léta divadelnický nejen bohatá, ale i chudá.

Největších úspěchů dosáhli divadelníci v letech 1987, 1988 a 1989 jako DS STUDIO, kdy získali cenu národní přehlídky Jiráskův Hronov, a to s hrami Maraton, Piknik a Pec. Poslední, čtvrtou cenu za hru Tajemství Větrného kaňonu si přivezli z Třebíče v roce 1995.

Nová doba se projevila i v tomto souboru a ten se na několik let odmlčel. Léta divadelního půstu netrvala dlouho a tak v roce 1997 vznikl DS PIKI, který nastudoval v úplně novém obsazení pohádku. Poté nevydrželi přihlížet ani ostatní /zbytek Studia/ a na podzim roku 1997 měla ve Volyni premiéru hra „Prodávý žaludek“ autorů Marka Bystroně a Petra Lehečky.

V letošním roce nazkoušel divadelní soubor PIKI hru Antonína Hodka Česnekový sad v režii Jiřího Zikmunda, se kterou je nominován na Divadelní Třebíč.

Slovo o hře

Na několika prázdných a zarostlých parcelách blízko moře žije skupina lidí. Je těžké říci, co je přivedlo ke společnému soužití. Snad se znají několik desítek let, snad opravdu opustili Rusko po světové válce jako tolik jiných.

V každém případě jsou bohatí... Pocitově, na sny, na vjemy... i když nevlastní jedinou akci. Každý z nich má svoji minulost a je schopen snít - třeba o velké cestě na jih za sluncem. Všichni vítají každý nápad, který obohatí den, noc, večer i ráno. Nejvíce jsou ovšem vítány takové nápady, které dopraví na toto nádherné místo pivo, nebo láhev alespoň s kapkou alkoholu.

Vzdor chaosu kolem tady plyne čas pomalu a je vyplněn důležitými věcmi. Vzájemná úcta a praktické naplnění biblického: Nechte maličkých přijít ke mně... činí z této parcely místo pohody a zářivého jasu i nekonečné úcty k životu.

Divadelné združenie MsKS Partizánske

Isaak Babel

PRVÁ JAZDECKÁ (Historky z vojny)

Na motivy povídek, které z ruštiny přeložila Zora Jesenská

Dramatizace a režie: Jozef Krasula a kolektiv divadla
Scéna a kostýmy: Štefan Janco, Ondrej Böhm a kolektiv divadla

Osoby a obsazení

Arina	Miriam Jancová
Serguša, Kikin	Peter Smatana
Alfréd, Chlebnikov	Lubomír Vančo
Ježíš Kristus	Ondrej Böhm
Savickij	Juraj Ulický
Balmašev	Vladimír Dráb
Nasťa	Jana Smatanová

Vojáci, šmelináři, občané, ženiši, svatebčané:
Štefan Janco, Dagmar Krasulová, Beata Krajčová, Daniel Mavrák, Milan Mendel, Silvia Homolová, Tatiana Böhmová

Světla: Ján Podoba
Zvuk: Slavomír Šujan

Neděle 23. května 1999 v 10:00 hod.

Slovo o souboru

Divadelné združenie MsKS Partizánske vzniklo v roce 1980 jako studentské divadlo a jeho první hrou byla dramatizace povídek M. Zoščenka pod názvem Kolotoč-Chybička. V roce 1985 byl soubor přeřazen do kategorie pokročilých divadelních souborů a první inscenací v „činoherním“ období byla hra O. Šulaje - V. Šukšina Můj brat. Po ní následovala inscenace textu N. V. Gogola Hráči, se kterou se soubor poprvé představil i v zahraničí - v bývalé Jugoslávii (Sisak). Další inscenací (v roce 1988 bylo divadlo zařazeno do kategorie A - vyspělé divadelní ochotnické soubory) byla vlastní dramatizace románu Ilfa a Petrova Zlaté tele pod názvem Frikando, frikando... Po ní přišla dramatizace novely J. Amada Staří námořníci a vlastní hra O snoch, křídlech a psovi Hurikánovi. Zatím poslední premiérou byla dramatizace novely L. Sejfulinové Virinea pod názvem Život a smrt' Savelija Magaru.

Soubor se pětkrát zúčastnil Scénické žatvy v Martině a v roce 1993 zde získal Cenu za nejtvůřivější čin roku za inscenaci O snoch, křídlech a psovi Hurikánovi. Čtyřikrát soubor vystoupil na Jiráskově Hronově, diváci ho mohli vidět i ve Švýcarsku (Thun), Mexiku (Monterrey), Japonsku (Yokohama), Dánsku (Tonder), Finsku (Saarijarvi, Mikkeli) a v Německu (Paderborn). Divadelné združenie si velmi cení i pozvání k vystoupení v Divadle Na zábradlí v Praze a za doposud nejvýznamnější vystoupení považuje svoji účast na světovém festivalu amatérského divadla v turecké Ankaře.

Ve své tvorbě klade soubor důraz na pravdivost a upřímnost hereckého projevu a laskavý pohled na svět okolo sebe.

Velmi důležitá jsou pro členy divadla setkání s kamarády, fanoušky divadla a též s přáteli z jiných divadel. Proto už čtrnáctkrát pro ně zorganizovali Stretnutie divadelníků na Hornej Nitre.

Kontaktní adresy zúčastněných souborů

DS J.K. Tyl Lomnice n. Popelkou

Petr Štěpán Okružní 1209, 512 51 Lomnice nad Popelkou
telefon - zaměstnání 0431 673000, 0431 671940
telefon - byt 0431 673000

ZUŠ Uherské Hradiště

Mariánské nám. 125, 686 01 Uherské Hradiště
Hana Nemravová - vedoucí souboru tel. 0603 573495

Divadlo Na Kopečku Jihlava

vedoucí: Dana Sochorová Na Vyhlídce, Jihlava
Kontakt: Dagmar Brtnická, Bezručova 2, 586 01 Jihlava, tel. 0603 523419,
066 26841

Lucerna Praha

Malostranské nám. 16, 110 00 Praha 1, tel. 02 538651
ved. souboru: Akram Staněk U háje 21, 147 00 Praha 4, tel. zam. 02 20303435
(Procházková), tel. byt 02 83931088

DS DK Kroměříž

tel. 0634 24400
Václav Pulkrábek Kostnická 3223, 767 01 Kroměříž
tel. pí. Štěpánová 0 602 215122

Adivadlo Havlíčkův Brod

Na ostrově 28, 580 01 Havlíčkův Brod, tel. 0451 27998
ved. souboru Ivan Pelikán Žižkov II/1249, 580 01 Havlíčkův Brod, tel. zam.
0451 463111

DK Jirásek Česká Lípa

ved. Jana Kolářová Pod Holým vrchem 310, 470 01 Česká Lípa, tel. byt 0425
26705, tel. zam. 0425 823235

Divadlo AHA! Lysá nad Labem

tel. 0325 551013
ved. Miroslav Pokorný Jedličkova 1398, 289 22 Lysá nad Labem
tel. zam. 02 6845221, tel. byt 0325 551013, 0325 551496

Rádobydivadlo Klapý

ved. Ladislav Valeš Husova 781, 411 17 Libochovice, tel. 0419 591350

DUO Frýdek-Místek

Novodvorská 667, 738 01 Frýdek-Místek, tel. 0658 23717
ved. Mgr. Jan Krulíkovský Malý Koloredov 820, 738 02 Frýdek-Místek, tel.
0658 33140

DS PIKI Volyně

tel. 0342 372908
ved. Miloslav Pikolon nám. Svobody 1, 387 01 Volyně, tel. zam. 0343 372908

DZ MsKS Partizánske

Jozef Krasula Družstevná 642/3, 958 01 Partizánske, Slovensko
tel. 00 421 815 494195, 00 421 905 614023

**DIVADELNÍ TŘEBÍČ - VIII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA**

Vydalo MěKS Třebíč - květen 1999

Náklad: 450 výtisků

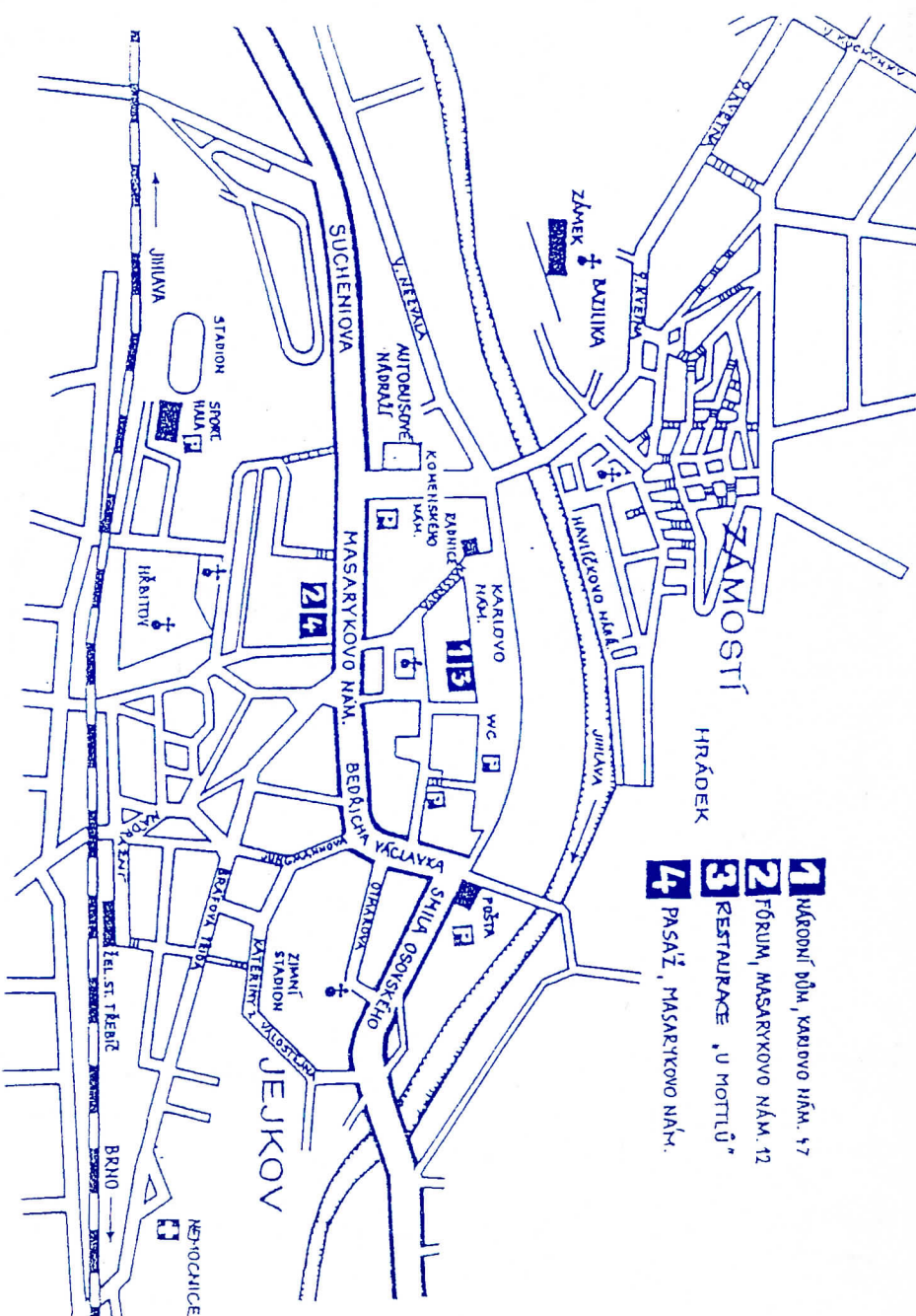
Sazba a tisk: AKCENT spol. s r. o.

V hlavní roli

DIVADLO

O d dob svého vzniku prodělalo divadelní umění mnoho změn. Podstata však zůstává stejná - komunikace mezi hercem a divákem. I my usilujeme o zprostředkování komunikace mezi lidmi, a proto podporujeme řadu divadelních akcí v České republice.

VŠECHNO, CO DĚLÁME, MÁ JEDINÝ CÍL - POMÁHAT LIDEM, ABY SI LÉPE ROZUMĚLI.

- 1** NÁRODNÍ DŮM, KARLOVO NÁM. 47
- 2** FÓRUM, MASARYKOVY NÁM. 12
- 3** RESTAURACE „U MOTTLŮ“
- 4** PASÁŽ, MASARYKOVY NÁM.